Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26978
Copyright: Admont, Benediktinerstift

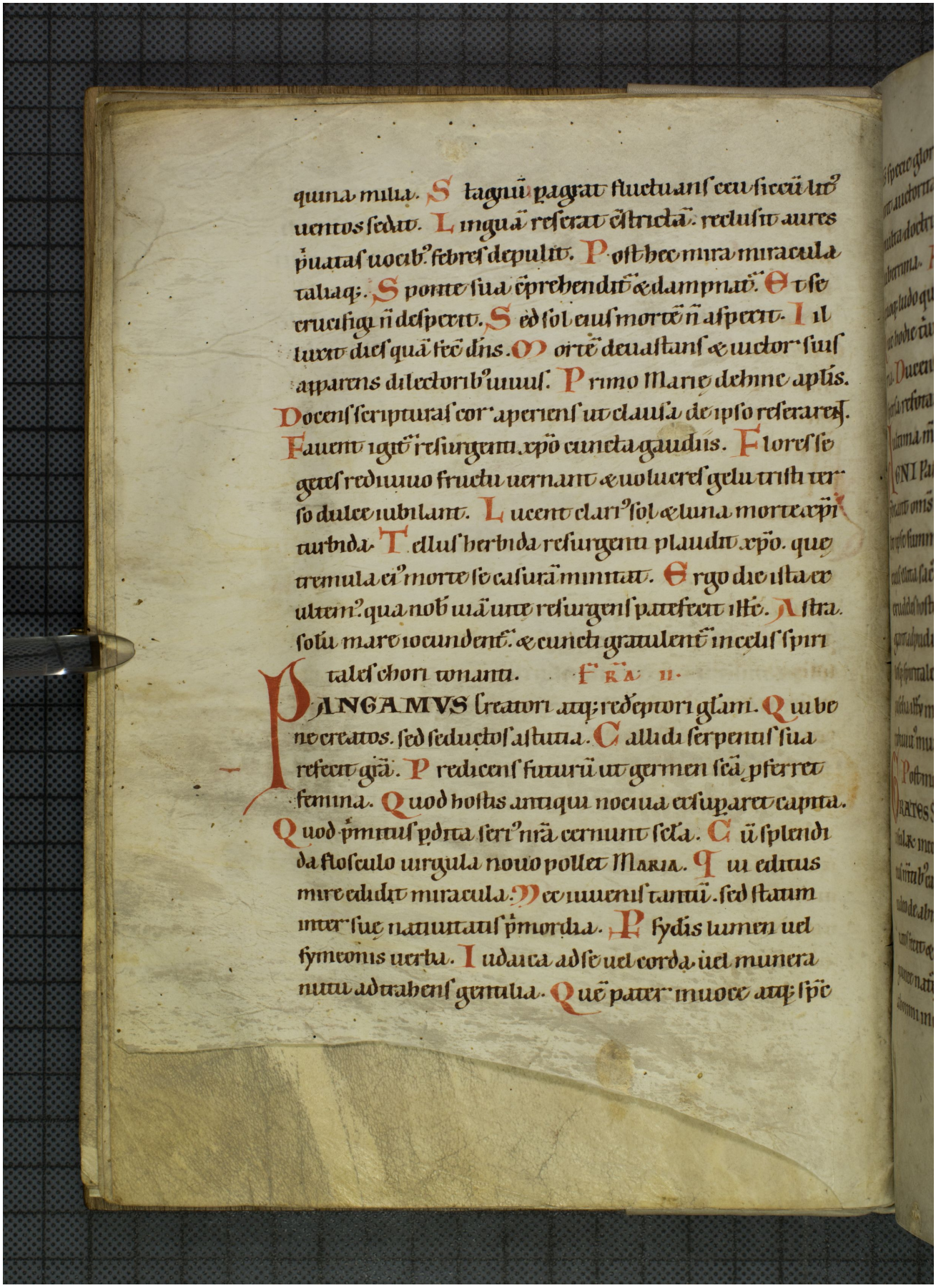

quina mulia. Stagnū pagrat fluctuans ceu siccū ut
uentos sedat. Lingua reserat stricta. reclusit aures
puatas uocab. febres depulit. Post hec mira miracula
taliaq; Spontē sua ēprehendit & damnat. Et se
crucifigi nō desperat. Sed sol caus mortē n aspexit. Il
luxit dies quā fecē dns. Et orte deus tans & uictor suus
apparens dilectoribus suis. Primo Marie debinc aplis.
Docens scripturas cor aperiens ut clausa de ipso reserarent.
Fauent igit resurgenti xpō cuncta gaudiis. Flores se
geres redimuo fructu uernant & uolucres gelu tristi ter
so dulce iubilant. Lucent clari sol & luna morte xpi
turbida. Tellus barbida resurgenti plaudit xpō. que
tremula ei mortē se casura minitat. Ergo die ista ex
ultem? qua nob uā unte resurgens pacem tulit. Astra
solū mare iocundent. & cuncti gratulent in celis spiri
tales chori unanimi. FRA II.

PANGAMVS creatori atq; redemptori glām. Qui bo
ne creatos. sed seductos astuta. Callidi serpentis sua
refecit grā. Per redicens futurū ut germen scā pferret
femina. Quod hostis antiqui nociua eclipsaret capita.
Quod primus pdita seri nrā cernunt sela. Cui splendi
da floscula uirgula nouo pollet Maria. Que edidit mira eluidit miracula. Per uuens tamē. sed statum
mat? suę naturalis primordia. Pro sydis lumen uel
symeonis uerbu. Iudaica ad se uel corda uel munera
nutu adtrahens gentilia. Quē pater muoce atq; spe